

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ, ΑΡΙΘ. 7—ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 33.839

ΕΤΟΣ Β' Αριθ. Φύλ. 30

Κυριακή 21 Ἀπριλίου 1947 Π.Ο.Η.

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

Ἀδελφοί: Στήνεται καὶ κρατεῖται τὰς παραδόσεις ὡς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.
Β'. Θεσσα. Κεφ. Β'. 15

Συνδρομαί: Ἑξάμηνος δρχ. 6.000. Ἑτησία 10.000
Ἐξωτερικοῦ ἑξάμ. δολ. 4.—Ἑτησία δολλ. 8

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι τὸ φύλλον καὶ ἐμβάσματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμώτατον Ἅγιον Μεγαρίδαν Κύριον Κύριον Χριστοφόρον Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθῆναι
Διευθυντής: Ὁ Σεβ. Ἅγιος Μεγαρίδαν κ. Χριστοφόρος

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Τὸ ἀπὸ καιροῦ ἀποφασισθὲν Συνέδριον τῶν Γηνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν καὶ ἐν προηγουμένοις συνεκροτήτῃ χάριτι Χριστοῦ. Ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετ' Αὐτῆς, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ὁρθοδοξοῦς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας ἐπανάληψιν τὰ διάφορα ἀνά τὴν Ἑλλάδα Παραρτήματα ἡμῶν, συνεκάλεσε τὸ ἐν λόγω Συνέδριον ἀποφασισθὲν κατ' ἀρχάς διὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδόξας, πλὴν λόγῳ τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων ἀναβληθὲν διὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων.

Ἀπὸ τῶν μέσων τῆς ἐβδομάδος ἤρχισαν καταφθάνοντες ἐκ τῶν διαφόρων ἀνά τὴν Ἑλλάδα Παραρτημάτων ἡμῶν ἀντιπροσώποι ὑπερβάντες τοὺς 500· ἐκ δὲ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Ἑνοριακῶν ἡμετέρων Ναῶν διωρίσθησαν 3 ἀντιπρόσωποι ἐξ ἐκάστου Ναοῦ. Καὶ οὕτω τὴν 10ην π.μ. ὡρὰν τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ ἐνταύθα καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν οδῶν Πανεπιστημίου καὶ Ὁμήρου Αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἀκολουθήσαν τὸ ἐπόμενον πρόγραμμα.

Ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς ὥρας καὶ ἀκόμη πολὺ ἐνωρίτερον ἢ αἰθουσα

Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ μερὸς τοῦ Κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ πολλοὶ Ἀντιπρόσωποι τῶν Παραρτημάτων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου.

εἶχεν ὑπερπληρωθεὶ ἐξ ἀντιπροσώπων καὶ λοιπῶν ἐπισήμων κληθέντων, ἀνδρῶν ὅμως μόνον διότι εἰς γυναῖκας δὲν ἐπετρέπη ἡ εἰσόδος.

Ὠρὰ 10 π. μ. Ἦρξατο ψαλλόμενος ὁ ἀγιασμός ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιστοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πρωτοσυγκέλλου ἡμετέρου τοῦ βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ ιερολογιωτάτου Διακόνου κ. Ἰλαρίωνος· μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτοῦ ἀφίχθησαν οἱ ἀξιότιμοι Κύριοι Κλ. Θεοφανόπουλος Βουλευτὴς Ἀθηνῶν καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, Ἀλέξ. Βαμβέτσος Βουλευτὴς Τρικκάλων, Γρηγ. Εὐστρατιάδης Πρ. Βουλευτὴς, Μπόγρης ὑποδιοικητὴς Χωροφυλακῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὁ κ. Β. Δρούβας Διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ κτήματος Τατοῦου καὶ πλείστοι ἄλλοι Βουλευταὶ καὶ ἐπίσημοι.

Ὠρὰ 10 1/2 ἀφίχθη ἡ ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν γενομένη ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ δι' ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων· καὶ εὐθὺς ὁ ἅγιος Πρόεδρος Αὐτῆς Πανιερώτατος Πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομος εὐλόγησας τὰ πλῆθη τῶν ἀντιπροσώπων ἐχαίρετις διὰ χειραψίας τοὺς ἐπίσημους καταπασθέντας εὐλαβῶς τὴν Δεξιάν αὐτοῦ· εἶτα δὲ βαλὼν Οὐτὸς «εὐλογητὸν» οἱ ψάλλται ἔψαλλον μελωδικῶς τὸ «Χρι-

στός 'Ανέστη' (τρεις). Τὸ «ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε» ἰδοὺ γὰρ ἦκαναι σοὶ θεοφανεῖς ὡς φωστῆρες ἐν δυσμῶν καὶ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἑώας τὰ τέκνα σου...» καὶ τὸ «ταχὺ προκαταλάβε, πρὶν δευλωθῆναι ἡμᾶς, ἔχθροῖς βλασφημοῦσι σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν Χριστὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν...»

Ὁρα 10'45". Ὁ ἅγιος Πρόεδρος κατασκευασμένος ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τοῦ Συνεδρίου εἰπὼν: **«Ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας, Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος κηρύττω τὴν ἑναρξιν τοῦ Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Παλαισημερολογιτῶν».**

Προχωρῶν δὲ ὁ Πανιερώτατος Πρόεδρος εἶπεν: «ὅπως ἡ τήρησις καὶ περιφρούρησις τῶν θεμελιωδῶν Διατάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος εἶνε ἐμπεισιτευμένη εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οὕτω καὶ ἡ τήρησις τῶν ἀκαθαιρέτων Ἑκκλησιαστικῶν Διατάξεων καὶ ἡ ζύμνα τῶν ἱερῶν τῆς Ὀρθοδοξίας θεσμῶν τυγχάνει ἐμπεισιτευμένη εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Μία τοιαύτη Ἑκκλησιαστικὴ ἀνάγκη καὶ εἰς τοιοῦτος ὑπολανθάνων θρησκευτικὸς κίνδυνος προὐκάλει τὴν σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου τούτου, ὅπερ εἶναι ἀπαύγασμα ζήλου θρησκευτικοῦ καὶ ἀποπνέει τὸ θυμὸν ἄρωμα τῆς ἀκραφνοῦς Ὀρθοδοξίας· διότι τοῦτο σκοπεῖ τὴν ἐξυπνέσασθαι μιάς ὑψηλῆς καὶ ἱερᾶς ἰδέας, ὅπως εἶνε ἡ τήρησις τοῦ Πατρίου καὶ ὀρθοδόξου ἑορτολογίου, ὅπερ ἀποτελεῖ ἕνα κρίκον ἐκ τῆς παγχρύσου ἀλύσεως ἥτις συνδέει πάσας τὰς Ὀρθοδόξους Ἑκκλησίας καὶ τὴν πύξιν τῆς Ὀρθοδόξου Θείας λατρείας....

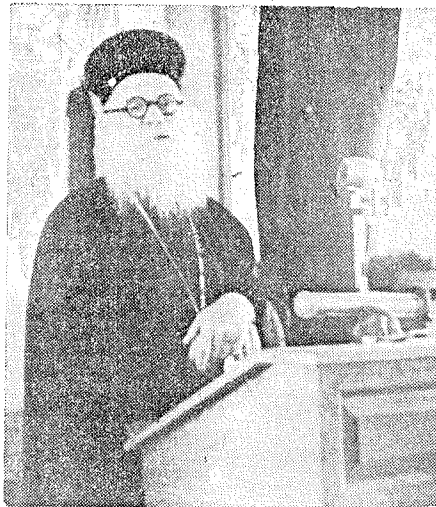
Ἡ εἰσαγωγή τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἐδημιούργησε λόγον σχίσματος μετὰ τῶν Ἑκκλησιῶν, καὶ τῶν Ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πλείστα ὅσα κακὰ εἰς τὴν Ἑκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος.

Τὰς ὁλεθρίους ταύτας συνεπείας τῆς ἑορτολογικῆς καινοτομίας ἐπιθυμοῦσα νὰ προλάβῃ ἡ Ἱερά Σύνοδος ἡμῶν καὶ ἡ Θρησκευτικὴ Ὀργάνωσις τῶν Παλαισημερολογιτῶν, συνεκάλεσε τὸ Συνεδριον τοῦτο ἵνα διὰ τῆς ἐκθέσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ σοβαροῦ τούτου ζητήματος ὑπὸ καταλλήλων ὁμιλητῶν, καταδείξῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον κοινὸν ὅποιον Ἑκκλησιαστικὴν καὶ Ἑθνικὴν ζημίαν ἐπὶ νενεγκεν ἡ ἑορτολογικὴ αὕτη καινοτομία».

Ὁ ἐναρκτήριος λόγος τοῦ ἁγίου Προέδρου ἦτο σύντομος· παρέδωκε δὲ τὸν λό-

γον εἰτα εἰς τὸν ἐντιμότατον Ἀντιπρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Κλ. Θεοφανόπουλον. Οὗτος δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὸ Παλαισημερολογικὸν ζήτημα ἀπὸ Συνταγματικῆς καὶ Νομικῆς πλευρᾶς, ἀποδείξας δι' ἀκαταμαχίτων επιχειρημάτων καὶ ἀπὸ τῶν σχετικῶν ἀρθρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, ὅτι οἱ Παλαισημερολογίται εἶνε ἐλεύθεροι Ἑλληνες πολῖται καὶ ἐπομένως ἔχουσι πλήρη πάντα τὰ δικαιώματα αὐτῶν τὰ ὅποια ἔχει ὑποχρέωσιν τὸ Κράτος ἵνα σέβηται καὶ περιφρουρῇ, ἐποπτεύῃ καὶ ἀστυνομήῃ.

Ταῦτα καὶ πλείστα ἄλλα βαρυσημαντα εἰπὼν καὶ μέχρι δακρύων συγκινηθεὶς ὅταν ἀνέφερε τοὺς ἁγίους Πατέρας καὶ συνίστα τὴν ἐπιμονὴν εἰς τὰ δεδογμένα αὐτῶν ὁ κ. Θεοφανόπουλος παρεχώρησε τὸ βῆμα

νόσου κ. Χρυσόστομος ὁμιλῶν ἀπὸ τοῦ βήματος πρὸς τὸ Συνεδριον.

εἰς τὸν Κανονιολόγον καὶ Νομομαθῆ Βουλευτὴν Τρικκάλων κ. Ἀλ. Βαμβέτσον.

Ὁ κ. Βαμβέτσος συνεχάρη θερμῶς τοὺς κ.κ. Συνέδρους διὰ τὴν ἐμμονὴν αὐτῶν εἰς τὰς Πατρίους Ἑκκλησιαστικὰς καὶ Ἑθνικὰς Παραδόσεις, ἐπειδὴν ἐν εἰς μίαν ἑπιτροπὴν ἀποτελούμενην ἐκ τῶν ἀσίδιμων Γίδοπουλου Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου, Χρ. Ἀνδρουτσόου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ κ. Βαμβέτσου μόνου ἤδη ἐπιζῶντος, ἐγνωμοδότησεν ὅτι: Οἱ Παλαισημερογίται εὐρίσκονται ἐν ἀπολύτῳ δικαίῳ. Πόσον δὲ συνεκίνησεν ὅλον τὸ ἀκροατήριον ὁ κ. Βαμβέτσος ὅταν παρέστησε μίαν ζωγράφον εἰκόνα εἰπὼν: «Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογικὴν περιοδεῖαν εἰς ἕν χωρίον τῆς Ἐπαρχίας μου Τρικκάλων, προσελθόντες οἱ κάτοικοι αὐτοῦ κατὰ τὰ 3)4 ὄντες ἀκόλουθοι τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου μοι εἶπον: «ἂν καὶ δὲν ἔχομεν ὁρόμους, ἂν καὶ δὲν ἔχομεν γεφύρας καὶ ἔνεκα τούτου πνιγόμεθα μέσα στὰ νερά, ἂν καὶ δὲν ἔχομεν φωτισμόν, προτιμῶμεν ὅμως νὰ στερούμεθα πάντων τούτων καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃτε μόνον εἰς τὸ ζήτημα τῆς Πίστεως διὰ νὰ ἐπανεέλθῃ τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον. Θὰ διατηρήσω δι' ὅλου τοῦ βίου εἰς τὴν μνήμην μου τὴν συγκινητικὴν ἐκείνην στιγμὴν» προσέθεσεν ὁ κ. Βαμβέτσος.

Μετὰ τὸν κ. Βαμβέτσον ἐπανήλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ ἅγιος Πρόεδρος ἡμῶν ἀναπτύξας ἐπὶ μίαν δολοκλήρον ὥραν τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα ἀπὸ Ἑκκλησιαστικῆς καὶ Κανονικῆς πλευρᾶς, πῶς, πότε καὶ πόσα ἀπόπειρα ἐγένοντο ἐκ μέρους τῆς Παπικῆς Ἑκκλησίας πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου καὶ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑκκλησίᾳ, καὶ ὅπως οἱ ἐκαστοτε Πατριάρχαι καὶ Ἀρχιερεῖς αὐτῆς ἀπέκρουσαν σθεναρῶς τὰς ἀποπείρας ταύτας· καὶ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1902 ἐρωτηθῆσαι πάσαις αἱ Ὀρθόδοξοι Ἑκκλησίαι περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου,

ἀπήντησαν ἀρνητικῶς ὑποδείξασαι συγχρόνως καὶ τὰς βλάβας τὰς ὁποίας ἐγκυμονεῖ διὰ τὴν Ἑκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἡ μεταβολὴ αὕτη παραδεκτὴ γενομένη.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ περί ὥραν 1 1/2 μ.μ. κατόπιν εὐχαριστηρίου προσευχῆς ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου τῆς Πρώτης ἡμέρας.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ 15)28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Περὶ ὥραν 9ην π.μ. τῆς αἰθούσης οὔσης ὡς καὶ χθὲς ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένης, παρόντων δὲ καὶ πλέον τῶν 50 Ἀρχιμανδριτῶν καὶ ἱερῶν τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἀφίχθησαν οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καὶ μετὰ σύντομον προσευχὴν καὶ ἰδιαίτερον Εὐχὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατεμψθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Σεβασμιώτατος Ἀγιος Διακλείας κ. Πολυκάριπος ἀπευθύνων ἐν πρώτοις χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς κ.κ. Συνέδρους καὶ κατόπιν διαπραγματευθεὶς ἐν ἐκτάσει τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα, καὶ ἰδιαίτερος τὸ θέμα «Δικαιοδοσία τῆς Κρατ., Ἑκκλησίας ἐπὶ τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν Κληρικῶν, καὶ ποίους ἀφορῶν οἱ ἱεροὶ Κανόνες οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν Ἑκκλησιαστικὴν ἀπειθείαν, τὴν ἀνταρσίαν, τὸ σχίσμα καὶ τὴν αἵρεσιν» τὸ ὅποιον θέμα ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέπτυξε διεξοδικά καταλήξας διὰ τῶν βαρυσημαντῶν λόγων τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐν ὁσίῳς κατελιγεμένου Ἰωσήφ τοῦ Βρυενίου: **«Ἄρνησόμεθα σε φιλή Ὀρθοδοξία, οὐ ψεσόμεθα σε Πατροπαράδοτον σεβας ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, σοὶ ζῶμεν καὶ ἐν σοὶ κοιμηθήσόμεθα· εἰ δὲ καλέσῃ καιρὸς καὶ μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεδνηξόμεθα».**

Τὸν Σεβασμιώτατον Διακλείαν διεδέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ ἅγιος Πρόεδρος συνεχίσας τὸ β'. Μέρος τῆς ὁμιλίας του· εἰτα δὲ ἀνῆλθεν ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὀργανώσεως ἡμῶν ἀξιότιμος κ. Ἀλέξανδρος Κόντος χαιρετίσας διὰ θερμῶν χαιρετισμῶν τοὺς ἀναπτύσας ἀδελφούς ἱεραρχητάς καὶ οὐς ἐνεργοῦντες θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν σκοποῦ τῆς ἐπαναφοράς δηλαδὴ τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς τροχίαν.

Μετὰ τὸν κ. Ἀλ. Κόντον ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν Νέων Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Διονύς. Μπατιστάτος ὅστις ἀσχοληθεὶς ἐν πρώτοις εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς καὶ εἰς τὰ συνεπεία ταύτης προκύψαντα κακὰ ἀνέπτυξεν εἰτα τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Νεολαίας δολοκλήρου τῆς Ἑλλάδος ὑποδείξας καὶ τοὺς τρόπους τῆς ἀναδιοργάνωσεως καὶ τὰς ἐκ ταύτης ὠφέλει.

Ὁ διαπρεπὴς Νομομαθὴς κ. Ἀλέξ. Βαμβέτσος ἀναπτύσσων τὰ δικαιώματα τῶν Παλαισημερολογιτῶν.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Κλεανθ. Θεοφανόπουλος ὁμιλῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας πρὸς τὸ Συνεδριον τῶν Γ.Ο.Χ.

εἰς τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος.

Τὸν κ. Μπατιστάτος ἐπὶ τοῦ βήματος διεδέχθη ὁ ἐκπρόσωπος τῶν Ζηλωτῶν Μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους **Μοναχὸς κ. Ἀντώνιος Μουστάκας** εἰπὼν: «Ἐκ μέρους τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἐκπροσωπούμενων ὑποβάλω εὐλαβῶς τὰ σέβη πρὸς Ἐκείνους, τοὺς Ὁποίους ἀνήκουνσι ταῦτα, καὶ χαίρετίζω πάντας Ὑμᾶς διαδελῶν τὴν χάριν μου διότι εὐρίσκομαι ἐν μέσῳ τοιούτου ἱεροῦ Συνεδρίου ἐπιδιώκοντος ἕνα τόσον θεοφιλεῖ καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν, εὐχόμενος ἐν τέλει εὐδωσὶν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ πλήρῃ ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου ἱεροῦ σκοποῦ» συστήσας δὲ ἀγάπην, ὁμόνοιαν καὶ εὐλκρινῆ συνεργασίαν πάντων τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου, κατέληξεν ἐκφράζων τὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς διοργανώσαντας τὸ Συνέδριον καὶ τὰ συγχρητήρια πρὸς τοὺς τῶν Παραρτημάτων Ἀντιπροσώπους τοὺς ὑποβληθέντας εἰς τοιαύτας θυσίας, κόπους καὶ ἐξοδα διὰ τὰ συμμεθέξωσι τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ἀκολουθῶς ὠμίλησαν κατὰ σειράν οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Παραρτημάτων

Λαμίας κ. Σωφρόνιος Ἀργυρὸς Ἡρακλείου Κρήτης κ. Ἀντών. Χαντράκης Θεσσαλονίκης κ. Ζήσης Σούρας Γέφυρας Κρήτης κ. Πέτρ. Παπουτσάκης Ἀετοῦ Καρύστου κ. Ἀργύρ. Κόλιας Βόλου κ. Ἀθαν. Τζοάννου Χίου κ. Στυλ. Μαυρογιάννης Μεσσηνίας Παγγαίου κ. Κων. Κόμνιος

διεκτραγωδήσαντες ἅπαντες τὰ ἄπερ ὑπέστησαν καὶ ὑφίστανται δεῖν ἕκ μέρους τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Κρατικῶν Ἀρχῶν. Μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις καὶ τῆς Δευτέρας ἡμέρας.

Ἡμέρα Τρίτη, 16)29 Ἀπριλίου.

Ὡρ 9 1)2 Προσελθόντων εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Μελῶν τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ παρόντων τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων πάντων ἐγένετο ἡ συνήθης προσευχὴ, καὶ ἀναλθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Πρόεδρος ἐξεφώνησε τὸ Γ' καὶ τελευταῖον μέρος τοῦ λόγου Του ἀνεκφελαγῶσας τὰ ὅσα ἐν ἐκτάσει διεξῆλθε καταλήξας οὕτως.

«Εἶθε Κύριος ὁ Θεὸς νὰ σκέπῃ καὶ νὰ περιφρουρῇ πάντοτε τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὁδηγῶν ταῦτα ἡνωμένα ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν παραδόσεων εἰς τὴν εὐρίαν λεωφόρον τοῦ εἰρηνικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ προορισμοῦ ἀμφοτέρων ἀγωνιζομένων διὰ τὴν εὐκλειαν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀμήν».

Ἀκολουθῶς κληθεὶς ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ὁργανώσεως κ. **Σ. Ραυτοπούλος** εἰσηγηθεὶς τὸ τελευταῖον θέμα «Συμπερασματικὴ ἀνασκόπησις τοῦ ὅλου ζητήματος κ.λ.π.»

Ἐν λεπτομερείᾳ ἐκθέτησεν καὶ τοῦ θέματος τούτου, ἀπεδείχθη τελικῶς ὅτι, ἡ θέσις ἡμῶν στηρίζεται ἐπὶ Κανονικῆς Συntagmaticῆς καὶ Νομικῆς βάσεως, καὶ ὅτι ὅλα αἱ ἐνέργειαι τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας εἶναι παράνομοι καὶ ἐντίκτεινται εἰς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τῆς, καὶ ὅτι ἡ Πολιτεία ὑποχρεοῦται νὰ προστατεύσῃ τὰ δικαιώματά μας καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἄρσιν ὅλων τῶν περιοριστικῶν μέτρων ἰδίως ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ὅπου τὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα ὑπακούοντα εἰς τοὺς κατὰ τόπους Ἐπισκόπους καὶ παρερμηνεύοντα τὰς ὑφισταμένας διαταγὰς προβαίνουν εἰς βάρος φιλησυχῶν καὶ φιλονόμιον πολιτῶν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν αἰτίνας εἶνε ἀχαρακτήριστοι.

Ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως τοῦ θέματος ὁ κ. **Ραυτοπούλος** ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα βάσει τῶν συμπερασμάτων τοῦ Συνεδρίου τὸ ὁποῖον ὁλόκληρον θέλωμεν καταχωρῆσαι εἰς τὸ **προσεχὲς φύλλον τῆς «Φωνῆς»**, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον βιβλίον τὸ ὁποῖον θὰ συμπεριλαμβάνῃ ὅλους τοὺς ἐκφωνηθέντας ἐν τῷ Συνεδρίῳ λόγους, Μετὰ τὸν κ. Ραυτοπούλον ὠμίλησεν ὁ **Σεβασμιώτατος ἅγιος Μεγαρίδης κ. Χριστοφόρος** εὐλογήσας πάντας τοὺς κ.κ. Συνεδροὺς εὐχρηθεὶς αὐτοῖς τὸ **καλῶς ἡλθα-**

τε» καὶ αἰσίαν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν τὰς ὁποίας ἐγκατέλειψαν χάριν τῆς ἱερᾶς ταύτης καὶ ὁρθοδόξου ἰδέας διαπλευσάντες θαλάσσας καὶ κέλευθα μακρὰ ὑποβληθέντες εἰς κόπους ἐξοδα καὶ λοιπὰς θυσίας μεγάλας ἕνεκεν τῶν ὁποίων θὰ λάβωσι πολλὴν καὶ μεγάλαν τὸν μισθὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορία θὰ ἀναγράψῃ χρυσοῖς γράμμασι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐν γένει ὁλόκληρος ὁ λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης ἀπὸ πάσης πλευρᾶς κατευχρηστικῆς καὶ συγκινήσας πάντας τοὺς ἀκροατάς.

Μετὰ τὸν Σεβασμιώτατον Μεγαρίδην κατέλαβε τὸ βῆμα ὁ ἐκ Πειραιῶς Συνεδρὸς κ. **Γεώργιος Στ. Λαίμης** δικηγόρος τόνισας πρὸς τοὺς κ.κ. Συνεδροὺς καὶ ὅλον τὸ ἀκροατήριον, ὅτι **διὰ τὰ ἐπ' ἀνέλθῃ ἡ γαλήνη καὶ ἐνόςῃς εἰς τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ἡμῶν δέον νὰ ἀξιώσῃμεν πάντες** παρὰ τῶν ἀρμοδίων τὴν **ἐπαγοράν** τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ πρὸ τοῦ 1924 ἔορτολογιακὸν καθεστὼς, ἢ τὴν **κατοχύρωσιν τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας** ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων.

Ἀδιαδετήσαντος ἐν τῷ μεταξύ καὶ ἀποχωρήσαντος τῆς αἰδοῦσας τοῦ Πανιερωτάτου καὶ **Ἀγίου Προέδρου ἡμῶν κ. Χρυσοστόμου**, ἀνῆλθε τελευταῖον εἰς τὸ βῆμα ὁ Σεβασμιώτατος ἅγιος Διαιτείας κ. **Πολύκαρπος** κηρύξας περὶ τὴν μεσημβρίαν τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου προσφωνήσας ἐπικαίρως καὶ εὐλογησας ἐκ μέρους τῆς ἱερᾶς Συνόδου τοὺς κ.κ. Συνεδροὺς συχαρεὶς καὶ εὐχαριστήσας διὰ τὸν ζῆλον, τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ὑπακούσαντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεινοπαθούσης Μητρὸς Ἐκκλησίας προσῆλθον καὶ εἰργάσθησαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου ἱεροῦ σκοποῦ, ἀναπέμψας καὶ ἐπικαιρον εὐχὴν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ἣν δημοσιεύομεν ἀλλαχοῦ· ἀνακινώσας ἐν τέλει ὅτι ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως τὴν προσεχῇ Πέμπτην τελέσῃ χάριν τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν κ.κ. Ἀντιπροσώπων συλλειτουργίαν μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ παρατεθῇ γεῦμα πρὸς τιμὴν αὐτῶν.

Μεθ' ὃ ἐψάλη ὑπὸ τῶν ψαλτῶν Μεγάλῃ Δοξολογία πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἐγένετο ἀπόλυσις.

Ἡ ἀποφασισθεῖσα Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία ἐτετέλεσθη τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν τῇ παρὰ τὸν Κορυδαλλὸν Πειραιῶς ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου συλλειτουργησάντων τῶν Τριῶν ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ ὁμιλησάντων ἐν ἐκτάσει τοῦ Πανιερωτάτου ἁγίου Προέδρου τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου κ. Χρυσοστόμου ἀναφανέντος τὴν σημασίαν τοῦ συγκροτηθέντος Συνεδρίου καὶ τὰ προσδοκώμενα ἐκ τούτου ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

Τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρηκολούθησαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Παραρτημάτων χάριν τῶν ὁποίων καὶ ἐγένετο καὶ πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν, παρετέθη γεῦμα ἐν τῇ Τραπεζῇ τῆς Μονῆς, καθ' ὃ ὁ ἅγιος Πρόεδρος ἐνεῖρας πρόποσιν πρὸς τὸς κ.κ. Ἀντιπροσώπους πάντα τὰ βέλτιστα καὶ σωτήρια· οὗτω δὲ ἐληξεν ἡ ὑπόθεσις τοῦ Α'. Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ ὁποῖου, ὥς εὐχρηθῶμεν πάντες ὅπως οἱ καρποὶ καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὦσιν ἀντάξια τῶν προσδοκίων πάντων ἡμῶν.

A. M.

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Τὸν Ποιμένα καὶ ἄμνον
ἢ Παρθένον καὶ ἄμναι
σὺν Μαρτύρῳ τοῖς χοροῖς
ἐκδυσάσκει ἐκτενῶς,
ἀλώβητον, βαρέων λυγῶν
σώζειν τὴν Ποιμένην αὐτοῦ.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Πολλὰ κατὰ καιροὺς συνῆλθον καὶ συνέρχονται καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον Συνέδρια, μετὰ διαφόρους καὶ ποικίλους νόμους τίτλους, ἐπιδιώκοντα διαφόρους σκοπούς, Ἐθνικοὺς, ἠθικοὺς, ἐπιστημονικοὺς, ἐπαγγελματικοὺς καὶ ἄλλους.

Ὅλοι οἱ Συνέδριοι καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ συνέδρια ταῦτα διατηροῦν ἐν τῇ ψυχῇ τῶν πόθον, ὅπως πραγματοποιηθῶσιν οἱ σκοποὶ τῶν καὶ ἡ ἰδέα αὐτῶν λάβῃ τὴν δέουσαν ὁδὸν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῆς κοινωνίας ἢ τοῦ ἐπάγγελματός τῶν ἢ ἐπιτέμῃ τῶν ἐνοδοθῇ, ἔχουν ὁπλοιστὶ ἀτομικὸν προδοτικὸν πόθον.

Τὸ Συνέδριον ὁμῶς τῶν ἀκοινοῦσιν ὡς τὸ ἴδιον ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, διαφέρει καὶ ὑπερέχει τῶν ἄλλων, κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ πόθος τῶν συνῆλθον αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευομένων δὲν εἶναι ἀτομικὸς οὖνε προδοτικὸς, ἀλλ' εἶναι ἀπαξιαπένων τῶν τέκνων τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶναι καθολικὸς, ἀνῆκει εἰς ὅλους. Ὅλοι οἱ ὁρθόδοξοι, θέλουν τὴν γαλήνην τῆς Ἐκκλησίας, θέλουν τὴν ἐνότητά τῆς πίστεως.

Καὶ τὴν ἐνότητά ὑπὲρ τῆς ὁποίας εὐχεταὶ διαρκῶς εἰς πᾶσαν τιτεσὴν καὶ ἰδίαν ἐν τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ σύμπας ὁ Χριστιανικὸς κόσμος λέγων: «Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος». Τὴν ἐνότητα ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον θερμῶς καὶ ὑπερφύως προδοτικῶς ὁ Ἀντρωπὸς τοῦ Κόσμου ἰνδοῦς, ὀλίγον πρὸ τοῦ Σιαν. ροῦ Του εἰπὼν: «Πάτερ Ἄγιε, τήρσον αὐτοὺς ἐν τῇ ὁνομίᾳ σου, οὐς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦν ἐν, καθὼς ἡμεῖς».

Τὴν ἐνότητα αὐτὴν τὴν ὁποίαν διεόπασαν οἱ Ἀρετοί, οἱ Μακεδόνιοι, οἱ Ἑβραιοὶ οἱ Διόσκουροι καὶ ἄλλοι καὶ ἐπὶ πλέον ἡ ὑπεροχία τῶν Πατῶν, ἥτις δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ νὰ διασπᾷ καὶ νὰ καταστρέφῃ αὐτήν.

Τὴν ἐνότητα, ἥτις εἶναι Δόγμα ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Αὐτὴν τὴν ἐνότητα διεόπαδεν ἡ Ἐλληνικὴ Ἐκκλησία διὰ τῆς ἀσέχου καὶ ἀμελετήτου ἐνεργείας τῆς καὶ ἡν αἰωνῶν παρὰ ὁδοῖν μετέβαλε ἀντικατεστήσασα ἐν τῇ λατρείᾳ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Ὁρθόδοξον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον διὰ τοῦ Παπικοῦ Γρηγοριανοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀπεδοχίσθη ἐκ τῆς καθ' ὅλου Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐφαρμόσασα τὸ Παπικὸν ἡμερολόγιον ἐν τῇ λατρείᾳ, τοῦτο δὲν τὸ διδοχρηζοῦνται οἱ Παλαιονομολογισταί, τὸ ἔγραψε, τὸ ἐβεβαίωσεν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ ὑποδοχὴς ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος πρὶν γίνῃ Ἀρχιεπίσκοπος. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀποδοχίσθη ἐκ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἀκκλησιῶν εἶπεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χ. Παπαδόπουλος καὶ Καθηγὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐὰν δεχθῇ μόνον αὐτὴ τὸ Παπικὸν ἡμερολόγιον. Καὶ ἀποδοχίσθη πράγματι, διότι δὲν δύναται μετὰ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ ἀποδοχίσθαι διεόπασε τὴν ἐνότητα καὶ συνετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν ἐκκαθάρσας δὲ τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν καὶ ἐδικάσε τὴν ἀγλάν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐνδόξου ἱστορίας τῆς.

Καὶ πῶς τοῦτο συνέβη; Διὰ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ γεγονότος τῆς ἀλλαγῆς τοῦτέστιν τοῦ ἡμερολογίου;

Ναὶ συνέβη διότι ἡ ἐνότης τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας εἰς μίαν ἀναφέρεται, εἰς τὴν ἐνότητα τῆς παρὰ πάντων ὁμολογητέας πίστεως, τῶν διατάξεων τῆς καθόλου Ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας, τῶν συννησιῶν καὶ παραδόσεων, αἱ ὁποῖαι πηγάζουσιν ἡδὲ ἐκ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ. Ο. Χ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πειραιικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς ἀπὸ ὥρας 5—9 1)2 μ. μ. ἔλαβε χώραν ἡ προαγγελθεῖσα εορτὴ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἐκκλη-

σίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν τὰ Μέλη τῆς ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ πλήθος λαοῦ ἐνεδύθησαν δὲ ὑπερεκατόν ἄποροι μαθηταὶ καὶ μαθήτριά. Παραπλεύρως μία φωτογραφία τῆς εορτῆς.

τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων καὶ τῆς ἐν γένει Λατρείας.

Οἱ διαδοκῶντες ὁθεν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ διαταράξαντες τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ εἰρήνην αὐτῆς, δὲν εἶναι οἱ Παλαιονημερολογῆται, ἀλλ' οἱ διοικοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν Ἐκκλησίαν. Οὗτοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διαταραχὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς γαλήνης καὶ οὗτοι θὰ λογοδοτήσωσιν ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ, ὅστις ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ χάριν τῆς Ἐκκλησίας ἢν ἐκτίσθη διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ Αἵματος.

Οἱ Παλαιονημερολογῆται ἐκτελοῦν πιστῶς τὸ καθήκον αὐτῶν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν ᾧ καὶ ἡμῶν, καὶ δεόμενοι τὰ θεῖα καὶ ἅγια ὄρια ἃ ἔθεσαν οἱ Πατέρες οἱ Ἅγιοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἅτινα οἱ διοικοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος γενόμενοι ἐπίσκοποι ἐβάλευν, καὶ ἡδύνασαν πρὸς τοὺς ἁγίους Πατέρας, ὧν τὰς εὐχὰς ἐπικαλοῦνται ἐν πάσῃ προδευχῇ αὐτῶν.

Οἱ Παλαιονημερολογῆται, ὡς περιφρονητικῶς ἀποκαλοῦνται, ἐκπληροῦντες τὸ καθήκον τῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν συνεκάλεσαν τὸ Συνέδριον τῆς 14ης Ἀπριλίου 1947, ἵνα δι' αὐτοῦ γραφῇ μία νέα ἐνδοξος δεξις ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἵνα ἀφῇ ὁμοῖα διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεὰς ἕνα παράδειγμα πρὸς μίμωδον.

Τὸ Συνέδριον μετὰ τῶν θυσιῶν ἃς προσέφερον οἱ πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις Παλαιονημερολογῆται ἐπὶ εἰκοδιτριετίαν, εἰς αἶμα, εἰς στερήσεις, εἰς φυλακίσεις, διωγμούς, εἰς περιφρονησεις καὶ ἐξευτελισμούς θὰ γραφῶσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῶν αὐτῶν γραμμάτων, δι' ὧν ἐγράφησαν ὁλαὶ αἱ θυσίαι καὶ τὰ γεγονότα τὰ ἐνδοξα, τὰ μεγάλα, τὰ ἀνεκτίμητα τῶν Ὁμολογητῶν καὶ τῶν Μαρτύρων ἀπὸ τῆς πρώτης Χριστιανικῆς ἐποχῆς μέχρι τῆς ὁμήρου.

Ἡ ἀναστήλῳς τῶν εἰκόνων, ὧν ὁ διωγμὸς διήρκεσεν ἐπὶ ἑκατὸν εἰκοδιπνέετη, προσκαλεῖ καὶ μερίον τὴν αἴγλην καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς μετὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ εορτολογίου καὶ νὰ τὴν καταστήνῃ ἐνδοξὸν ἐξ ἴσου πρὸς αὐτήν.

Θὰ εορτάσῃ ποτὲ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ γεγονός τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Ὁρθοδόξου εορτολογίου ἐν τῇ Λατρείᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, διότι

εἶναι πόθος καθολικὸς—καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀκολουθούντων τὴν παραστράτησάν τὴν Ἐκκλησίαν—εἶναι πόθος παντὸς ὀρθοδόξου καὶ πολλῶν μάλιστα Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας ταύτης οἱτινες ἠγάπησαν τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ὑπὲρ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεκὸν τούτου καταπνίγωσι τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως τῶν, ἵνα μὴ ἀποδυνάτωται γίνωσι.

Τὸν καθολικὸν τούτον πόθον γνωρίζων ὁ Θεὸς καὶ ἀγαπῶν τὴν Ἐκκλησίαν Του θὰ στειλῇ εἰς τὸν Θεὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Θεῖον Χρυσόδομον ἢ Μέγαν Βασίλειον ἢ Θεῖον Ἀθανάσιον ἢ Ἅγιον Κύριλλον ἢ Σπυρίδωνα θαυματουργόν, διὰ νὰ σώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν Του, καὶ ἐπαναφέρῃ ἐν αὐτῇ τὴν φλογεμένην εἰρήνην.

Ὁλὼν ἡμῶν ἃς εἶναι καθημερινὴ εὐχὴ τοῦτο.

† Ὁ Διευτὴς ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΥΧΗ

Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Φωτὶ Σου ἄπασαν τὴν Οἰκουμένην ἀγίασας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Σου τὴν Ἁγίαν στερεώσας ἐν τῇ πέτρῃ τῆς Πίστιος στερῶς, ὥστε «καὶ πόλοι Ἀδου οὐ καταπόρουν Αὐτῆς» καὶ τὰς Θεσίας Σου Ἀληθείας φῶτα λάμποντα τοῖς ἀνθρώποις δαρησάμενος πρὸς σωτηρίαν, ἀνατράγασον ἡμᾶς καὶ ἅπαντα τὸν λαόν σου τῷ Φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν Σου, καὶ δὸς ἡμῖν τοῖς δοῦλοις σου ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ ἀποθανεῖν ἀξίωσον δὲ ἡμᾶς μετὰ παρηγορίας λαλεῖν τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας, καὶ φυλάσσειν ἀπαρσάλευτος τὰ ὄρια ἃ οἱ Πατέρες, οὓς ἔδωκας ἡμῖν τῇ ἐμπνεύσει καὶ καθοδηγήσει τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος, ἔδωκας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Σου.

Ναὶ Δέσποτα Κύριε, ἐλάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων Σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καὶ εὐχαριστούντων τὴν Σὴν Ἀγαθότητα τὴν καταξιώσασαν ἡμᾶς συνελθεῖν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρὸς δόξαν Σὴν καὶ ἵνα διακρῶμεν πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν Σὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ Σὸν θέλημα.

Δὸς Κύριε, τὴν ποθητὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐπανάγαγε τοὺς πεπλανημένους ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἑλεεινῇ Σου Ποίμνῃ, ἵνα πάντες οἱ τὸ ἅγιόν Σου ὄνομα φέροντες ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὴ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ δοξάζωμεν τὸ Πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΔΙΩΓΜΟΙ

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἔλαβε τρεῖς μεγάλας περιόδους:

Τὴν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως, καθ' ἣν περίοδον ἐκυβέρνηε ὁ Θεὸς τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τὰς διὰ ζώσης φωνῆς ἀποκαλύψεις πρὸς τὸν Ἀδὰμ, τὸν Νῶε, τὸν Ἀβραάμ, καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ μέχρι Μωϋσέως.

Τὴν ἀπὸ Μωϋσέως μέχρι τοῦ Χριστοῦ, ὅτε ἐκυβερνᾶτο ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν Προφητῶν καὶ διὰ τοῦ γραπτοῦ Νόμου ὅστις ἐδόθη παρὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Μωϋσέως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Καὶ

Τὴν μεγαλοπρεπεστάτην καὶ τελειοτάτην περίοδον ἣτις ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅποτε ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου ἐκρηγύθη διὰ τῶν Ἀποστόλων εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἐσφραγίσθη διὰ τοῦ αἵματος τῆς πληθύνουσας ἀναριθμήτου Μαρτύρων, καὶ θέλει διαμείνῃ μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος «ὅταν ὁ Χριστὸς παραδῇ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν».

(Α' Κορινθ. ΙΒ' 24).

Καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας περιόδους ἡ Ἐκκλησία ἐδίδωχεν καὶ διώκεται, ἀλλὰ μένει ἀκλόνητος εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰς τὴν πρώτην περίοδον ἤρχισεν ὁ διωγμὸς ἀπὸ τοῦ Κάιν, ὅστις ἐφόνευσεν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ Ἀβὲλ καὶ τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν ἀκολουθῶντες πάντες οἱ διώκται.

Εἰς τὴν δευτέραν περίοδον ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ ὁ διωγμὸς ἤρχισεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Ἀβραάμ καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ καὶ τοῦ Μωϋσέως, ἀλλὰ καὶ ὁ Δαβὶδ ὕστερον καὶ πάντες οἱ Δίκαιοι καὶ Προφῆται καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πανταχοῦ εὗρον ἀντιλογίας καὶ διωγμούς, καὶ πάντες οἱ ἀγίωτατοι ἄνδρες ἕως τοῦ Προδρόμου τῆς χάριτος Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐδοκίμασαν μυρίους διωγμούς, καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραφε λέγων: οἱ Ἅγιοι πάντες... περιήλθον ἐν μηλαταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοζούμενοι, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς, ἄλλοι ἐτυμπατισθήσαν, ἔτεροι ἐμπαυγμῶν καὶ μαστίγων πειραν ἔλαβον ἐπὶ δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἐλειπόμενοι, ἐπείσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον. «Ἐφρ. ΙΑ' 33—38».

(Ἀκολουθεῖ)